

7.- MATKA – EMIGRANTKA

Cześć, mam na imię Ivonne. Jestm z Quito, Ekwador i jestem w Saragossie od trochę ponad ośmiu lat, około ośmiu lat.

Mam trójkę dzieci i przyjechały tu w roku 2000. Moim największym zmartwieniem było to, jak po przyjeździe przystosują się do nowego systemu szkolnego, bo przyjechali po wcześniejszej nauce w Quito. Tak więc zaczęłam się rozglądać po szkołach, do których przypadałoby im pójść ze względu na bliskość miejsca zamieszkania, i gdzie byłoby lepiej, żeby się uczyli.

Na początku byłam bardzo przejęta tym, jak ich przyjmą i, w której klasie ich umieszczą. Najstarsza przyjechała i rozpoczęła naukę w II klasie gimnazjum, drugi syn w I klasie gimnazjum, a najmłodsza córka w trzeciej klasie szkoły podstawowej.

Moje dzieci miały dobry kontakt z kolegami z klasy, od początku zostały bardzo dobrze przyjęte i zaprzyjaźniły się z kolegami, z którymi potem robiły wspólnie różne rzeczy po lekcjach. Brały udział w zajęciach pozalekcyjnych: najstarsza córka lubi teatr więc przez kilka lat brała udział w szkolnej grupie teatralnej. A młodsze rodzeństwo grało w koszykówkę. Tak więc w godzinach wolnych, gdy nie byli w szkole, także spotykali się w grupie przyjaciół i wychodzili grać.

Teraz już widzę jasno, że przyszłość moich dzieci ma dobre perspektywy: moja starsza córka studiuje psychologię korespondencyjnie na UNED i jednocześnie pracuje. Wie, że jej przyszłość zawodowa będzie się rozwijać tutaj. Drugi syn także uczy się w szkole zawodowej i najmłodsza córka jeszcze nie wie, co chce robić. Ale rzywiście cała trójka wie dobrze, że ich życie zawodowe ma duże możliwości.

No cóż, pozostawić ojczyznę i przyjechać do nowego kraju posiadającego inną kulturę, nie wiem, w miom przypadku mieliśmy to szczęście, że kultura jest trochę podobna, no i język. Ale wiem, że są inne rodziny emigrantów, które mają większe trudności ze względu na język i dlatego, że ich kultura bardzo się różni.

Jest wiele momentów, w których zawsze pojawia się nostalgia za ojczyzną, rodziną, kulturą, ale to nosimy w sobie i jednak istnieje sposób na to, aby móc dobrze współżyć z innymi.